

Előfizetési árak:
 Egész évre ———— 12 frt.
 Félévre ———— 6 —
 Negyedévre ———— 3 —
 Egy hóra ———— 1 —
 — Egyes szám 4 kr. —

Kiadóhivatal:
 Piltz Fer. Pál könyvnyomdája
 Nagybecskerek, Uri-utca 276 sz.,
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó felszó-
 lamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ES TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek.
 Zápolya-utca 1-ső szám
 hová a lap szellemi részét illető
 minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
 Azonkívül az összes hirdetési
 irodákban.

Megjelenik mindennap,
 vasár- és ünnepnapok
 kivételével

Márczius 4. után.

Nagybecskerek, márczius 7.

—A— A kormány egyházpolitikai javaslatai mellett tüntetni együtt volt márczius 4-én Budapesten az egész ország valamennyi megyéje, városa küldöttségek által. S e küldöttségek mind imponáló, egy némelyike pedig valóban meglepő nagy számmal jelent meg. Hiteles becslés szerint együtt volt az ország minden részéből legalább nyolczvanezer ember, a kik a vidéket s annak közvéleményét képviselték.

Nos, az országos közvélemény ezen példátlan nagyszertűségű megnyilatkozása után mer-e még valaki állítani, hogy a kormány reformjaitól s ezek közt a most tárgyalás alatt levő kötelező polgári házasság javaslatától a nép idegenkedik? E roppant akaratnyilvánítás után, mely most vasárnap Budapesten történt, ezt józanul állítani senki sem merheti. A nép nem idegenkedik a kötelező polgári házasság behozatalától, mert tudja, hogy az egyáltalán nem sérti vallási érzelmeit, nem érinti az egyházakat, tehát a kath. egyháznak jogait sem, ellenben az egyesek megszabadulnak a hitváltoztatás szükségének áldatlan bilincseitől, a vegyes házasságból származó gyermekek vallását illetőleg pedig megszűnik az 1868-iki 53-ik törvényezikben kifejezést nyert állami kényszer, s visszaáll az ily gyermekek vallását meghatározni a szülők természetes joga s egyúttal hatását veszti a botránnyá felfújt elkeresztelési rendelet. S tudja azontúl azt is, hogy a kötelező polgári házasság behozatala nagy segítő eszköz lesz a most annyira szétagolt magyar társadalom összeolvasztására s egyúttal a magyar állam hatalmának a nemzetiségi egyházak hívói előtt is szemléltetővé tételére s a pópák sokszor magyarellenés befolyásának ellensúlyozására. A magyar

nép mindig türelmes, szabadelvű volt s azért szó sincs, hogy ellenezné a zsidó-vallás egyenjogusítását s a vallásgyökeres teljes szabadságát, a melyek különben az országgyűlési pártok közt sem vita tárgyai.

Ezt jelentette a vasárnapi országos sokadalom tüntetése. Hogy e miatt bosszankodhatnak a Wekerle-kormány ellenségei, kik annak bukását e javaslatok bukásától remélték, azt elismerjük, mert keserves a csalódás. A néptől e javaslatok elvetését várták s ime ellenkezőleg ily pártját ritkító tüntetést rendez mellettük. De ha keserves is a kormány hatalmára törekvő ellenzéknek e csalódás, azt még sem vártuk volna, hogy még a gyűlés után is fentartják azon előzetes gyanúsításukat, hogy az egész csak Kossuth-tüntetésnek készült. A ki olvasta a gyűlés lefolyását, az tudja, hogy nem igaz. Ha éltették is Kossuthot — ráfér a szegény gyöngékedő nagy agg emberre! — de a tüntetés a szabadelvű egyházpolitikának szólt, annak dacára, hogy számos szélsőbali vidék is részt vett a gyűlésen s ha végül megkoszorúzták a reform buzgó sürgetőjének, Irányinak sirját, de megkoszorúzták a reform apjának, a nagy Deák Ferencnek sirját is. A tüntetés tehát a Wekerle-kormány mellett volt, a ki most megvalósítja a szélsőbaliak által is követelt reformot, de egyúttal rendületlen hű öre az 1867-iki kiegyezésnek, melyet a halhatatlan Deák teremtetett meg.

Hiába rágalomzók tehát a nép nagy megnyilatkozását Kossuth-demonstrációnak: a nép maga tiltakozott ez ellen s tudja ezt a trón körül is s hiába várnak ott e rágalomból hatást!

Az új angol kabinet. Gladstone helyébe, a kit legközelebb egy német szemorvos operálni fog, az angol királyné Rosebery lordot nevezte ki miniszterelnöknek. Az alsóház vezére Harcourt, indiai miniszter Fowler, külügyi miniszter Kimberley lett. Rosebery-től elvárják, hogy a felsőház elleni harcot haladéktalanul megkezdje.

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

„Most már mindegy.”

(A torontáliak Budapesten.)

— A „Torontál” eredeti tárczája. —

Ha hinni lehet egy uri embernek, kire a legföltékenyebb asszonyok is bizonyos megnyugvással bízzák a férjüket, mikor este a kapukulcsal a zsebükben hazulról bizonytalan időre eltávoznak, — akkor ezt az igénytelen három szót, melyet e sorok elejére irtunk, a nagy és kövér igazságügyminiszter mondta egy évvel ezelelt, mikor az elkeresztelt gyerekek anyjai bajt okoztak a kormányának.

Akkor fújták meg a radikális trombitát, s mikor úgy fejlődött a dolog, hogy török vagy szakad, akkor Wekerle felült a bécsi gyorsvonatra és határozott hangon ő is csak ennyit mondott:

— Most már mindegy.

Az aranyvalutás miniszter e kijelentését meghallották itt Torontálban is „Temesvár alatt” s megtették azt röpkeszóvá. A ki szavaiban kételkedik, az informáltassa magát azok által, kik szombaton a torontáliakkal együtt ültek a köztisztelet- és közszeretnek örvendő étkező kocsai egyik termében.

E mondat vörös fonalként húzódik végig Becskerektől—Budapestig és vissza. Már szombaton is alig lehetett helyet kapni a vasuton, de egyetlen egy torontáli sem szidta a vasutat vagy a konduktort, hanem bizonyos keserű humorral csak ennyit mondott:

— Most már mindegy.

A torontáliak, kiket ekkor még csak Nagybecskerek képviselt, pompás jó kedvükben utaztak, mintha csak sejtették volna, hogy a nap dicsőségéből nekik is kijut szépen. Jó kedvű quintett volt, melyben a magyar humoristák egyik legnagyobbika játszotta a primet. S a gyönyörűen összhangzó akkord annyira fellelkesítette a magyar írók e régi oszlopát, hogy még a „Szevillai borbély” nagy áriáját is elénekelte, legnagyobb csodálkozására a nyugodtan ebédelő oláhoknak és a temesvidéki liberális utasoknak, kik sehogy sem tudtak megmagyarázni, hogy lehet ilyen aggkorban ennyire — hamisan énekelni.

A közönség tarka, akárcsak az ország ethnográfiája. A főispántól kezdve a czepléti parasztig, képviselve van minden foglalkozás. Régi ismerősök örvendve a találkozásnak, melegen üdvözlik egymást. A félreértések napirenden vannak. Egy nagyszámi gazdát szathmármegyei gentrynek néznek s egy becskerei előkelő kereskedőt, ki egy r helyett ötöt mond s a tárgyragot következetesen elhagyja, egész uton grófnak tartanak.

Nem írom le az utas részleteit, ismervén mindenki az Alföld végtelen rónait, melyen ugyan hegy után hegy nem kél, de feltűnően sok nyaralót építenek mostanában. Rosz jel, mert arra mutat, hogy nem telik fürdőre, hanem már csak a „szálláson” nyaralnak az uraságok. Csak a történelmi igazság kedvéért említem meg azt, hogy igen sokan szálltak be már szombaton reggel is, és hogy ezen utasok, a szalmaözegek roppant sajnálatára, kizárólag férfiak voltak. E

HIREK.

Tájékoztató.

Márczius 11. A lövészegetlet közgyűlés.
 Márczius 13. Közigazgatási bizottsági ülés.
 Márczius 15. Kereskedőifjak ünnepélye a városi színházban
 Márczius 18. A nagybecskerek-pancsovai vasutvonalnak ünnepélyes megnyitása.
 Márczius 30. Rendkívüli városi közgyűlés.
 Márczius 31. Fialat emberek táncmulatsága.

— Személyi hír. Rónay Jenő főispán és Daniel László alispán több napi hivatalos utjokról ma reggel visszatértek Nagybecskerekre.

— Közigazgatási bejárás. Tegnap fejezték be a nagybecskerek-zsombolya-kis-zombori keskenyvágyú vasut közigazgatási bejárását. A bizottság, mint már említettük, két napot töltött Nagybecskereken, egyet Csöszteleken, kettőt Zsombolyán, egyet Lovrinban, egyet Nagyszentmiklóson és egy napot Kis-Zomboron. Az egyes községek képviselői nagy örömmel fogadták a vasut létesítését és ehhez képest igen simán mentek a tárgyalások. Néhány községből, hol a hozzájárulást nem szavazták meg, küldöttségek jelentek meg, felvilágosítást kérendők: mekkora garanciát kell a községeknek elvállalniok. S miután a kívánt felvilágítások megadattak, alapos kilátás van arra, hogy ezen községek is, melyekre a vasut kiépítése eléggé nem hangsúlyozható szellemi és anyagi előnnyel jár, meg nem tagadják azon csekély áldozatot, melyet az engedélyesek kértek. A vonalat illetőleg csak Zsombolyán történt változás, hol a pálya vonala a község keleti oldalára helyzetetett át. A nagyszentmiklósiak pedig azon kéréssel fordultak a bizottsághoz, hogy a vonal ne Csánádon, hanem Keglevich házában át vezetessék Kis-Zomborra. Az engedélyt kérők most tanulmányozzák ez utóbbi megnevezett vonalat, hogy esetleg a pótbéjárás kérelmezhető legyen.

— Választmányi ülés. A felső torontáli Armentesítő társulat e hónap 19-én, délelőtt fél 10 órakor Rónay Jenő főispán elnölete alatt Nagykisindán választmányi ülést tart.

sorok írója részt vett a katolikus gyűlésen s lehetetlennek tartom kifejezést nem adni afeletti csodálkozásomnak, vajjon miért hanyagolták el annyira a gyengéd nemet, mikor a katolikus nagygyűlés talán éppen a polgári házasságra való tekintettel a redoute nagy termének összes páholyait a nők rendeltetésére bocsátotta. Micsoda jól táplált dámák tapsoltak akkoriban a primásnak!

A tömeg egy kis késéssel megérkezik s kezdődik a hordarak és fiakkerek működése. Miközben az istenadta nép tolong, mi egy csendes sarokból figyeljük meg a vasuton mindig ritkábbá váló idyllt: a nyugalomba vonult özeveg fogadja a szalmaözeveget. Nomina sunt odiosa...

Szombaton még alig mutatott a főváros más képét, mint egy virágzó metropolis megszokott sürgős forgását. Csak estefelé a Munkácsy „Honfoglalás”-ánál vettük észre, hogy a vidéki elem kezd Budapesten dominálni. A színházak zsufolásig tele vannak. Szombaton váltanak jegyet a hetfői előadásra, de már szombaton délelben nincsen jegy. Hasonló tolongást mint a Nemzeti színház pénztáránál még nem láttam, ahol Herczegh Ferenc új darabjához „A három testőr”-höz iparkodtak az emberek hasztalanul. Az a kevés boldog halandó, ki mégis hozzájutott, csak a dieseret és elismerés hangján szólhat a zseniális fiatal ember legujabb művéről. S alig kell talán hangsúlyoznom, hogy minden ember szive hangosabban dobog, mikor Munkácsy mester-művét bámulja. A kritika elnémul s mi hódolva

— **A készülődő versenypálya.** Annak idején említett tettünk róla, hogy a torontál-megyei lótenyésztési bizottság állandó őszi lóversenypályát rendez a Muzslyán s hogy a földművelésügyi miniszterium 175 hold kincstári legelőt bocsátott a bizottság rendelkezésére. Mint most értesülünk, a pálya traerozása körül a napokban már megis kezdték a munkálatokat. A versenycélokra szánt talaj hepehupás részeit egyengetik, a mélyedéseket kitöltik, a pálya szélein pedig egész kerületükben árkokat húznak, hogy a legeltetési célokra kiadandó közbülső részről a legelésző állatok át ne bandukolhassanak a pályára. A 175 holdból mintegy 40 holdat fogla el a készülő versenypálya, a többi pedig muzslyai telepes gazdáknak adják bérbe. Beszélnek arról is, hogy a várostól jó messze eső versenypályához való közlekedés, még inkább pedig a muzslyaiaknak, esetleg écskaiaknak Nagybecskerekre való könnyebb közlekedésük okából a nagybecskerek-zaombolyai vasutvonalnak mintegy folytatásaképpen lóvonatu közúti vasút építése van tervben Nagybecskerektől a versenypályáig. Ez a terv mindentéppen helyeselhető s ha megvalósul, aminek semmi komoly akadály nem áll útjában, a Muzslya és vidékének nagy szolgálatokat van hivatva tenni.

— **Áthelyezés.** Az igazságügyminiszter Simon Sándor nagybecskereki törvényszéki írnokot a kalocsai kir. járásbíróvához helyezte át.

— **Joanovits István választói körében.** Joanovits István, az ozorai választókerület képviselője, mint Budapestről írják, a torontál-megyei küldöttséggel Budapestre rándult választói tiszteletére hétfőn délelőtt a pilseni sör-csarnokban lakomát adott, amely mindvégig emelkedett hangulatban folyt le. A lakomán számos felkőszöntő hangzott el. Mindannyi tanúbizonyságot tett arról az őszinte bizalomról és nagy tiszteletéről, amelylyel az ozorai választók szeretett képviselőjüket környezik.

— **Keramitkövezés Nagyikindán.** Isakovits Milán, mint Budapestről írják, visszavonta a Nagyikinda város keramittal való kiköveztetése ellen a miniszteriumhoz beadott felebbezését, minélfogva a miniszterium az iratoktat távábbi intézkedés végett visszaküldette a megyéhez. A kiköveztetésnek most már mi sem állja útját.

— **A titeli öblözet.** A titeli Tisza-Duna töltés negyedik öblözetének fölépítését, amelynek 43.000 négyszög hold terület megvédése a célja, a társulat Klein Dávid vállalkozónak adta ki, a kinek a töltést 1893. november 15-ikéig kellett volna elkészítenie. A töltés november

15-ikéig nem készült el. Ekkor a vállalkozónak december 3-ikáig halasztást adtak, de egyttal gróf Leiningen Armin miniszteri biztos kijelentette és jegyzőkönyvbe foglaltatta, hogy ő a következőkért magáról a felelősséget elhárítja és a vállalkozótól, ha december 3-ikig a munkálattal el nem készül, a munkát elvéteti. A munka december 3-ikán sem készült el. Gróf Leiningen min. biztos, a ki időközben az ártérletet a 8000 holdas titeli öblözetén kívül biztosította, most immár a hátralevő munkát is saját kezelésébe vette és sikerült rövid idő alatt oly eredményt teremteni, a melylyel az öblözet teljesen biztosítva van. A töltés-rész máris nagy vízszin-fölé emelkedett és néhány nap mulva teljesen elkészül.

— **Bogáros új plébánosa.** Dessewffy Sándor csanádi püspök, mint értesülünk, Kassits Károly nagy őszil elkészlt Bogárosra helyezte át.

— **A család lajtorjája.** Család és lajtorja: wie reimt sich das zusammen? Szávin Rada, törökkanizsai illetőségű, reményteljes fiatal sédelgő szedte furfangosan ügyes rimekbe a két, egymástól oly távol állónak tetsző fogalmat. Legelső fokát az ügyesen kieszt családig vezető lajtorjának akképen konstruálta meg, hogy nagy szerényen bekopogtatott ma reggel dr. Végh Imre törvényszéki bírósághoz s megkérte, segítené be valami díjnoki állásba. A bírósági törvényszéki elnökhöz utasította az intelligens külsejű folyamodót, aki hajlongva fogadta a tanácsot. Ahelyett azonban, hogy azt meg fogadta volna, hozzáfogott a lajtorja második fokának kiépítéséhez, azzal állítván be ugyanis Edenburg Lajos törvényszéki irodaigazgatóhoz, hogy dr. Végh bíróságot ajánlotta oda, a díjnoki állás elnyeréséhez szükséges iráspróbát megteendő. Mint-hogy a törökbecsei kir. járásbíróvá számára csakugyan díjnokot keresnek, az irodaigazgató egész gyanútlanul iratott valamit a fiatal emberrel s utasította, hogy tizenegy óra tájban, amikor a törvényszéki elnök ülésből jön, jelenjen meg ismét nála. És itt következik a lajtorja harmadik foka: a vállalkozó szellemű fiatal ember amugy hajdanon föl a törvényszéki emeleti folyosójára lépett ki, a hol két jámbor parasztaasszony áll dogált valami pörös ügyökben. Nagy sebbel-lobbal elibök állva, Radin az irodaigazgatótól nyert megbízást hangoztatva, két forint áru bélyeget kért a két asszonytól s hogy állítólagos megbízatását még valószínűbbé tegye, az átkozott ravasz iparlovag nem fogadta el a feléje nyújtott két forintot, hanem elküldte őket, hogy váltsanak a pénzen bélyeget. Ez meg is történt s Radin ezután távozott. A két asszonynak szeged ütött a fejébe a dolog s bementek az iroda-igazgatóhoz, a hol azután a turpisság csakhamar kiderült. Edenburg irodaigazgató erre rendőrt hivatott s a két megcsalt asszonyt ott marasztotta. Pont tizenegy órakor Radin Száva, mint akinek teljesen rendben van a szénája, ruganyos léptekkel sietett fel az irodaigazgató hivatali helyiségebe. Az itt csakhamar kifejlődött érdekes csoportképből élesen kivált a meglepett fiatal ember halálra

sápadt arca, amelyen szégyen küzködött a zavarral. Érthetetlen mentéséket hebegve, visszavonta a bélyeget, mire Edenburg irodaigazgató készpénzben fizette ki a két asszonynak a bélyeg árát, a lépre került kétségbeesetten rimázkodó sédelgőt szélnek eresztette. A rendőrség azonban, mint halljuk, hivatalból üldözendő családforogván fenn, keresteti a vakmerő fiatal embert.

— **Gyilkosság az utcasarkon.** Nagy kikindáról írják: Szuboticsky Milán e hónap 4 én délután egy korcsmában szóváltásba elegyedett Cseleketity Dusánnal és még egynehány legénynyel. Szuboticsky heves hangon tiltotta meg Cseleketity egy szintén jelenlevő legénypajtásának, hogy az ő leányrokonát után járjon. A legények feszült hangulatban váltak el. Este egy utcasarkonál találkoztak, a hol Szuboticsky újlag ellenezte a viszonyt. A szóváltásból később dulakodás támadt, miközben Szuboticsky állítólag arcul verte rokonának szeretőjét. Cseleketity erre oly erővel vágta a kését Szuboticsky testébe, hogy az mentén összerogyott és rövid idő mulva meghalt. A kapitány elfogatta a tettest s átadta az ügyészségnek.

— **Asztalos kongresszus.** E hónap 25. és 26. án, (husvétkor) mint fővárosi levelezőnk értesít, Budapesten a magyarországi asztalos munkások kongresszust tartanak. Ez már a második tanácskozás, melyet az asztalos-munkások országos keretben megtartanak. Az első az ipari és munkás élet sok lényeges kérdését rendezték, ez a második kongresszus arra lesz hivatva, hogy a megkezdett uton az ipar és a magyar asztalosok érdekében a munkát folytassa. A kongresszusra minden asztalos-szakegyesület, nagyobb műhely vagy gyár munkásai küldhetnek képviselőket, a kiknek elhelyezéséről gondoskodva lesz. A küldöttek azonban két héttel előbb kell, hogy bejelentsek a kongresszust egybehívó bizottságnál (Kerepesi ut 68.), hogy a kongresszuson részt akarnak venni.

— **Rejtelmes eset.** Deszken a napokban Gillián Jenő uradalmi erdész gyakornok hirtelen meghalt. A halálesetről azonnal értesítettek az elhaltak Budapesten lakó özv. anyját, Gillián Kornéliát, a ki megdöbbenve olvasta, hogy fia, az életerős tizenkilenc éves fiatal ember meghalt. Anyai szíve nem akarta elhinni a szomorú hírt. Szörnyű gyanuja támadt, hogy egyetlen gyermekét erőszakos módon emésztették el. Feljelentést tett s dr. Farkas szegedi orvos, mint levelezőnk írja, a boncolásnál csakugyan konstatálta is, hogy a viruló egészséges fiatal ember mérge által mult ki. A rejtélyes mérgezési ügyben a nagykikindai törvényszék a vizsgálatot megindította, melynek feladata lesz kideríteni, vajjon büntény forog-e fenn, mert nincs kizárva, hogy az ifju maga nyult a mérge után.

borulunk a nagy alkotótehetség, az istenkegyelte művész lábához...

Az ég is mosolyra fakadt, mikor azt a sok jó vidéket látta, aki feljött demonstrálni és költöteni. (Ez utóbbin a korcsmárosok még jobban mosolyogtak.) Tavaszi nap ragyogott az égen, mikor kivonultunk a városligetbe. Szép asszonyok, bájos leányok jobbról-balról mosolyogtak a torontáliakra, kik között a nagybecskereki alkápitány keltett női körökben legtöbb feltűnést. Megis irták a lapok, hogy „egy disszmagyarban levő torontáli földbirtokos”, „ein stämmiger Recke mit echt magyarischem Typus“ vonult a menet élén. Eddig nem sikerült megtudnunk, hány házassági ajánlatot köszön a liberális nagygyűlésnek.

Molnár Sándor (kit a lapok Sámuelnek kereszteltek el) beszédjével még sokkal nagyobb hatást ért el, mint a mennyiről a lapok irtak. A kis ember nagy szónoknak bizonyult s a tömeg őt magát jobban tapsolta meg, mint a többi szónokot összevéve. E sikernek előre látóhatólag a megyegyűlésekre is lesz kihatása.

A nagygyűlés épp oly érdekes mint méltóságos lefolyásáról nem lehet újat mondani. Meg volt az minden baj nélkül s ha egy az utóbbi napokban nagyon sokat használt kifejezéssel akarnánk élni, el lehetne itt is mondani: Nem volt sem győző, sem legyőzött.

Annai bizonyos, hogy a torontáliak mind élelmes emberek. Míg más küldöttségek lent szorongtak a tüntetők százazrei között, addig a hány torontáli ember volt, mind ott járkált az elnöki emelvényen, a szónokok, képviselők és hírlapírók között, a hol senkit sem lökdöstek,

senki bordáját próbára nem tették. Még bolgár polgártársaink az ő fehér kőművekben is ott sétáltak a notabilitások között, s a „Neue Freie Presse“ le is irta, milyen jól festett az említett fehér ködmön a — bánáti svábokon. Külömben pedig megemlítették, hogy a torontáli küldöttség a czeglédi után a legnagyobb volt, miután körülbelül hétszázan jöttek össze, amazok pedig 900-an voltak. Valószínű, hogy megegyezzen annyian lettünk volna, ha a mi megyénk Czegléd vidékén és nem a nagykikinda-nagybecskereki vonal végén fekszik.

A torontáliak általános magatartásáról csak jót lehet mondani. Feliéptük mindenféle a művelt európaiakat áruelta el, s akadtak még olyanok is, a kiket pestieknek gondoltak. Szem- és fültanuk beszélnek, hogy a lipótvárosi kaszinó által rendezett banketten úgy itták a pezsgőt, mintha itthon is azt adnák a muzslyai karcos helyett s a félméteres szivarokat utánozhatlan gráciával és világias flegmával szítták. Magaviseletük korrektt és szolid, s az itthon maradt feleségeknek tartozom azon igazság konstatálásával, hogy legtöbbször egy óra előtt feküdtek le. Többet nem lehet, nem szabad követelni.

A muló dicsőség bajnokaitól eltekintve, Lauka Gusztáv volt a torontáliak legfigyelemreméltóbb alakja. Miniszterek és költők, képviselők és arisztokraták egyforma szívéllyességgel fogadták az agg költőt. Magunk voltunk tanui, mikor Kautz Gyula, az osztrák magyar bank kormányzója felszólította, hogy látogassa meg mielőbb Bécsben. Tekintettel arra, hogy közelben ült a „Bolond Istók“ élezes szerkesztője, a következő híre lehetünk elkészülve.

Érdekes találkozás. Don Gunarosz, a jelenleg Nagybecskereken élő spanyol költő, felhasználva az országos liberális gyűlést, melyet elvben a leghatározottabban elítélt, felrándult a fő- és székvárosba. Vasárnap délelőtt a Palkovics éttermében találkozott Kautz Gyulával, az osztrák-magyar bank kormányzójával. Mint hírlík ezen entrevue szoros összefüggésben áll veterán költőnk valuta rendezésével. Ezen legújabb terve komolyan megrendítette a kormányzó állását.

Az öreg urral megesett egyébként az a baj, hogy a cipőhuzóját nem találta meg s csak félórai keresés után akadt rá: egy egész napig a cipőjében hordta, ami különben némileg láb-belijének szoros voltára enged következtetni.

Az aranjuenzi szép nap elmult, földieink itthon vannak s most a megye legkülönbözőbb részein mondják el a szabadelvűség fényes diadalát. Legelőnkebben tárgyalják persze a központban, a Magyar Király híres törzsasztalánál, hol mindennap leszavazzák a törpe reakcionárius csapatot. Tegnap is járta a sok liberális beszéd. A szabadelvűség egyik leikes hive ékesen beszéli, hogy márczius 4-ikét a szabadság és egyenlőség napjává szentelték fel. Taps és éljenzés, csak az egyik barna uri ember hallgat és sóhajt. Végre megszólal.

— Ugyan ne beszélj az egyenlőségről. Hol van az egyenlőség, mikor a te feleséged eleresztett Pestre, nekem meg itthon kellett maradnom.

Erre nagy csend lön, elgondolták, hogy mindnyájunkat érhet baleset. Csak az elnök mosolygott, a mi közben balkezével megigazitotta arany czvikkerjét, e szavakkal kocizott:

— Hagyja főjegyző ur! Most már mindegy. **III.**

— **Öngyilkosság.** Mokrinban, mint levelezőnk írja, Schüsler Miklós jómódu földművelő felakasztotta magát. Schüsler szombaton eltávozott hazáról, anélkül, hogy valakinek szót volna. Minthogy este sem tért haza, másnap hozzátartozói keresésére mentek. Egy közeli tanyán a gerendára fölakasztva találták. Az öngyilkosság okát nem gyanítják.

— **Elvű hirlapírók.** Az Aradon megjelenő „Alföld” cz. napilap munkatársai, mint nekünk írják, a szerkesztőségéből kiléptek, mert meggyőződésüket sértette a lap klerikális színezetű magatartása.

— **Hazafias egyesület.** Verseczről írják: A „Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesülete” mult vasárnap tartotta meg kilenczedik rendes közgyűlését dr. Seemayer Károly elnöke alatt. A rudnai Nikolits Sándor főispán védnöksége alatt álló egyesület szép tevékenységet fejt ki s nagy része van abban, hogy az utolsó évtized alatt a magyaros szellem tért hódított a nemzetiségi városban. Céljai elérésére eddigelé közel 5000 frtot adott ki; ösztöndíjakat ad az iskoláknak, 12 főreáliskolai szegény tanulókat lát el iskolakönyvvel, magyar könyvtárt alapított, társasestélyeket rendez, ez évben is 35–40 nem magyar ajku cseregyermek elhelyezését közvetítette az alföldi városokban, a délvidéki színiszövetkezet létrejöttében serényen fáradozott, megalapította az első verseczi magyar lapot („Délvidék”), mely Perjessy Lajos főreálisk. tanár egyleti titkár szerkesztése mellett 9 év óta működik közre az egyet felszinen való tartásában. Az egyesületet céljai elérésében a magas kormány is gyámoltja. Így a kereskedelemügyi miniszterium leszállított áru vasuti menetjegyeket a cseregyermeknek és azok kísérőjének. Nagy lelkesedést keltett a közgyűlésen azon körülmény, hogy a vidéki magyar színészet segélyezésére 1893. évre országgyűlésileg megszavazott 10.000 forintból 1000 frtot adományozott a belügyminiszter a délvidéki színiszövetkezetnek. Az egyesület tapintatos működése ellen a nem magyar ajku polgároknak sincs semmi kifogásuk, sőt az egyesület tagjai sorában is találunk németeket, szerbeket és románokat.

— **Sötét bűn.** Perjámosról írja levelezőnk, hogy ott Lottáriusz Mária ismert kuruzslónőt letartóztatták. A vén, gonoszlelkű asszony kuruzsláson kívül rendszeresen foglalkozott az angyalosinálással. Legtöbbször fiatal német lányok keresték föl, hogy szegényüktől megszabadítsa. Közelebb is egymásután három leánynak segédkezett, egyik azonban majdnem áldozatul esett a lelketlen operációnak, mi miatt a vén kuruzslót feljelentették.

— **A Temes szabályozása.** A délvidék kereskedelmére rendkívül nagy fontosságú terv merült fel P a n c s o v á n. Nem kevesebbről van szó, mint az alsó Temesnek oly mérvű szabályozásáról, hogy még a nagyobb hajók is feljöhessenek a pancsovai Temes-kikötőbe és itt megis fordulhassanak. Ily célból a Temes ágának tetemes mélyítése és kiszélesítése válna szükségessé, a mely munkálatok legalább is 200.000 frtba kerülének. Minthogy ezen óriási összeget Pancsova város nem volna képes sajátjából fedezni, Bulyovszky miniszteri osztálytagos, ki a Temes átvágás megtekintése céljából a mult héten P a n c s o v á n idözött, oda nyilatkozott, hogy e nagyszabású terv keresztülvitele iránt a közlekedésügyi miniszternél előterjesztést tesz. A szabályozási tervrajzok elkészítésével, mint értesülünk, a fehértemplomi folyammérnöki hivatalt bízták meg.

Táviratok.

A királyi pár a Rivierán.

Budapest, márczius 7. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mentoneból telegrafálják: A király ma reggel ötkor sétára indult a parkban Paar gróf főhadasegéd kíséretében. Azután a királyi pár együtt sétált Eugenia volt császárné villája tájékán. A mentonei maire meghitta az uralkodó párt az éjjeli virágünnepségekre. A királyi pár és a kíséret számára a july emelvényén tartottak fönny helyeket, a melyek osztrák és magyar zászlókkal vannak díszítve.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése márczius 7-én.)

Budapest, márcz. 7. (A „Torontál” eredeti távirata.) Napirend előtt br. Bánffy elnök a tegnapi Komjáthy-Vajay inczidenst teszi szóvá. Kijelenti, hogy sem

ő, sem a gyorsírók nem hallották a két képviselő torzsalkodását. Az egészen szük körben történhetett. Ha hallotta volna, tudta volna a kötelességét.

Szalay Imre a Kossuth egészségi állapotáról szárnyaló aggasztó hírekre reflektálva kéri az elnököt, sürgetné meg a kérvényi bizottságnál a Kossuth Lajos visszahonosítása ügyében a Házhoz benyújtott kérvény mielőbbi tárgyalását.

Szederkényi Nándor a katonai átiratok nyelvének rendezése ügyében beadott kérvények tárgyalását sürgeti.

Thaly Kálmán a Kossuth visszahonosításával egyidőben Rákóczy hamvainak hazaszállítása iránt beadott kérvényt is tárgyalatni óhajtáná.

Polónyi Géza felszólalása után az elnök kijelenti, hogy bár a bizottságoknak utasításokat nem adhat, a szóvá tett kérvényeket mégis megsürgeti.

A házassági törvényjavaslat folytatolagos tárgyalása során

Benczky Miksa szólalt fel elsőnek, 1849-ben vérét ontotta hazájáért, most csak egy vágya van: elveinek diadalra jutása. Ennek zálogát látja a javaslatban s azért kész örömmel elfogadja azt.

Ugron Gábor nagy vehemenciával előadott beszédében a fakultatív és nem az Apponyi által pártolt szükségbeli polgári házasságot pártolja. Szerinte a kötelező polgári házasság vallástalanná tenné a népet, a mi mostanság, a mikor a szociálismus romba akarja a családi életet dönteni, nagyon veszedelmes dolog lenne.

Jellinek Arthur nagy hatással bizonyítja, hogy Ugron Gábor félreérti a fakultatív polgári házasság lényegét, majd hosszasan és behatóan czáfolta Apponyi állításait.

Az ülés végén Lukács Béla kereskedelemügyi miniszter a több oldalról hangoztatott inszINUACZIÓK ellenében kijelenti, hogy a szabadelvű nagygyűlésre felutazottaknak a kormány semmiféle ingyenes vagy mérsékelt jegyet nem adott. Éppen azért tett a kormány így, nehogy a gyűlés csinálnak látszassék. Még a dalároknak és tüzoltóknak szokásos kedvezményjegyeket sem engedélyezte.

Wekerle és a nagygyűlés.

Budapest, márczius 7. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bárá Orczy Béla, mint a liberális nagygyűlés elnöke, tegnap megjelent Wekerle Sándor miniszterelnöknel és átnyújtván a márczius 4-iki szabadelvű nagygyűlés jegyzőkönyvi kivonatát, kérte a kormányelnököt, hogy a nagygyűlésnek hódoló üdvözlését tolmácsolja a trón számolya előtt. A miniszterelnök köszönetet mondván a nagygyűlés elnökének, a miért személyesen nyújtotta át a jegyzőkönyvi kivonatot, kijelentette, hogy úgy a nagygyűlés lefolyásáról, mint annak határozatairól a királynál kimerítő jelentést fog tenni.

Kossuth egészsége.

Budapest, márczius 7. (A „Torontál” eredeti távirata.) Turinból érkezett legújabb táviratok szerint Kossuth Lajos egészségi állapota jobbra fordult.

Munkácsy Pozsonyban.

Budapest, márczius 7. (A „Torontál” eredeti távirata.) Pozsonyból telegrafálják: Munkácsy Mihály tudatta a pozsonyiakkal, hogy vasárnap feleségével együtt vendégük lesz. A pozsonyiak a birneves mester és neje tiszteltére fényes fogadtatást rendeznek.

REGÉNY-CSARNOK.

Szemét — szemért.

Regény.
Írta: Trollope A.
XVIII. FEJEZET.

(68-ik folytatás.)

„Anyám mindjárt azt mondta, hogy nagyon természetes, hogy önnek Angolországba kellett utaznia; de ön barátja, kin k nevével nem tudjuk, azt mondta, hogy ön azon irrel küldte hozzánk, hogy mihelyt megérkezik, azonnal irni fog és hogy nem sokára visszatér. Nem tudom mit gondol felőlem, mert azt kérdeztem t le, bizonyos — de egészen bizonyos e benne, hogy ön vissza fog térni. Ha azt gondolja, hogy jobban szeretem önt saját üdvösségemnél, akkor igazat gondol.”

„Kérem, kérem irjon azonnal. Anyám bosszankodik azért, hogy nincs levél. Én soha se bosszankodom az én egyetlen kedvesemre, de mégis annyira sóvárgok levele után. Ha ön tudná mit érek, azt hiszem mindennap írna levelet — ha mindjárt csak egyetlen rövid szót is. Hacsak annyit mondana „Kedves, szerelmem” már azzal is beérhetném. És kérem térjen vissza. Nem is képzelheti, mennyire sóvárgok ön után. Azon ur, a ki itt volt azt mondta, hogy ön vissza fog jönni, s tudom is hogy visszajön. De kérem, ne késsek soká. Gondolja meg, hogy ön az én egész világom. Sőt annál is több.”

„Most már nem vagyok beteg, mint akkor voltam, mikor ön elment. De soha se megyek ki a házból, s nem is fogok kimenni, míg ön vissza nem jön. Most eszembe se jut meglátogatni a sziklakat, még a madarakkal sem törődöm, mióta ön nincs itt, hogy nézzük röptüket. Előtem függ a vidrabőr, melyet öntől kaptam és megkísérlem az alvást, de noha órákig fekszem mozdulatlanul, mégsem alszom, hanem öre gondolok.”

„Atyám felől többé semmit sem hallottunk és Marty atya azt mondja, hogy ön ez ügyben nagylelkűen járt el. Ön mindig nagylelkű és jó. Én akkor oly nyomorultul éreztem magamat, hogy azt hittem, meghalok. Ugyebár ön nem fog megváltozni Katája iránt, azért, mert az atyja rossz ember?”

„Kérem irjon, mihelyt a levelemet megkapja és mindenekelőtt mondja meg, mikor fog visszaterni. Örökre, örökre, örökre

az ön

„Katája.”

Két nappal később, midőn Frednek még szívébe se jutott e levélre válaszolni, egy újabb levél érkezett ezuttal Mrs O'Harától.

„Mylord” — így kezdődött a levél. Midőn Fred e szót elolvasta, az undor bizonyos nemével fordult el tőle. Kata anyja természetesen tudta, hogy most már ő az earl of Scroope, de Fred nagyon óhajtotta volna, hogy csak azon név alatt érintkezzék vele, mely alatt eddig ismert. S aztán úgy rémlett előtte, mintha e megszólítás oly szemrehányást tartalmazna, melyről tudta, hogy rossz következményei lesznek.

„Mylord.”

„Azon gentleman, kit ön hozzánk küldött, jó híreket hozott és közölte, hogy ön hazament ügyeit rendezni. Ugy hiszem, hogy ezt helyesen cselekedte, de miért nem irt nekünk azóta? Miért nem mondta meg szegény leányomnak, hogy vissza fog jönni és jóvá teszi hibáját az egyetlen lehetséges módon? Nem hihetem és nem hiszem, hogy ön meg akarja szegni azon ünnepélyes ígéreteket, melyeket neki tett, és hogy gyermekének anyját a legnyomorultabb nővé akarja tenni. Én önt gentlemannak és kereszténynek hittem s annak hiszem ma is. Bizonyára nem fogja megengedni, hogy a nyomorban tengődjék, míg ön a kincsek közt él.”

„A legünnepélyesebben, egy anya egész erélyével és aggodásával kérem önt mylord, irjon neki azonnal és tudassa, mikor tér vissza, hogy beváltsa ígéretét. Saját születendő gyermeke nevére kérem, ne késedelmezzzen.”

„Mélyen lekötölezve érezzük magunkat ön iránt azért, amit ama szerencsétlen emberért tett. Nagylelkűségében soha, egy pillanatra se kételkedünk.”

„A legmélyebb tisztetettel maradtam, Mylord O'Hara C.

„U. I. Kérem, jöjjön azonnal és váltsa be ígéretét. Ha megszegnél üldözni fognám önt a világ végeig.”

Midőn az ifju earl e levelet végig olvasta, egy percig se késétt a levél szövegét Marty atya fogalmazmányának, ellenben az utóiratot Mrs. O'Hara saját művének elismerni. Bármint volt is, — akár a lady, akár a lelkész gondolatait tartalmazta e levél — nagy teher volt rá nézve. Eddig még nem felelt Kata levelére, melyről tudta, hogy csak tőle származhatott. Hogyan felelhessen ily levelekre? Válaszolni mindenesetre kell valamit, s e válasz lesz jövő magatartásának előpostája. De hogyan írhasse meg levelét, ha még nem volt tisztában következő magatartása iránt? (Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

VASUTI MENETREND.

Ervényes 1893. évi október hó 1-től.

Nagybecskerek-Nékiinda				Nagybecskerek-Versecz				Versecz-Nagybecskerek				Szécsány-Párdány			
Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.	Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.	Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.	Sz. v.	V. v.	V. v.	V. v.
1	2	3	1	2	3	1	2	1	2	3	1	2	3	1	2
Versecz ind.	—	—	220	Budapest ny.p.u.ind.	700	—	—	Báziás ind.	405	1145	—	—	—	Budapest ny. p. u. ind.	700
Párdány	—	—	350	Temesvár	950	—	—	Temesvár	—	12—	—	—	—	Nagybecskerek	805
Nagybecskerek	550	1225	740	Nagykikinda	320	—	—	Versecz	540	220	—	—	—	Szécsány	925
Ellemér	609	1244	803	Nagybecskerek	805	—	—	Verseczrét	547	225	—	—	—	Módos	946
Melencze	632	111	832	N.-Becskek-Bpart.	812	415	—	*Temespaulis	553	232	—	—	—	Fény	967
Kumán	649	129	854	*Sándor-udvar	827	485	—	Bethlentanya	601	242	—	—	—	Párdány	1008
Törökbecse-Aracs	715	204	932	Lázárföld.	841	452	—	*Szivattyutelep.	611	255	—	—	—		
Beodra	749	238	1009	*Pusztá Kenderes	845	456	—	*Laudontanya	618	305	—	—	—		
Karlova	800	249	1024	*Lajosmajor	955	508	—	Nagymargita	627	316	—	—	—		
Nagykikinda (v.) érk.	840	329	1104	Szárca	907	530	—	Zichyfalva	639	329	—	—	—		
Temesvár	—	522	454	Szécsány (vend.) érk.	919	545	—	Györgyháza	651	345	—	—	—		
Budapest	125	—	655	Szécsány ind.	934	600	—	Szécsénfalva-Ráros-	—	—	—	—	—		
				Bóka	947	616	—	Istvánölgy	706	402	—	—	—		
				Kanak	1004	636	—	*Olécz	714	418	—	—	—		
				*Olécz	1013	645	—	Kanak	723	424	—	—	—		
				Szécsénfalva-Ráros	—	—	—	Bóka	739	444	—	—	—		
				Istvánölgy	1022	703	—	Szécsány (vend.) érk.	751	459	—	—	—		
				Györgyháza	1032	717	—	Szécsány ind.	801	514	—	—	—		
				Zichyfalva	1044	741	—	Szárca	814	531	—	—	—		
				Nagymargita	1059	802	—	*Lajosmajor	826	545	—	—	—		
				*Laudontanya	1108	817	—	*Pusztá Kenderes	833	546	—	—	—		
				*Szivattyutelep.	1116	822	—	Lázárföld	842	603	—	—	—		
				Bethlentanya	1129	835	—	*Sándor-udvar	853	617	—	—	—		
				*Temespaulis	1137	847	—	N.-Becskek-Bpart.	910	641	—	—	—		
				Verseczrét	1145	858	—	Nagybecskerek érk.	—	645	—	—	—		
				Versecz érk.	1149	903	—	Nagykikinda	—	1193	—	—	—		
				Temesvár	—	317	—	Temesvár	—	454	—	—	—		
				Báziás	—	325	1129	Budapest	—	655	—	—	—		

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyének aláhuzása által (600—599) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

H i r d e t é s e k.

3410. szám 1894.

(168—2.2)

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy Nagybecskerek r. t. város egyes pénztárainak 1892. évi számadásai az 1886. évi XXII. törvényzikk 142. § a értelmében 15 napig közszemlére kitétetnek s ezek folyó évi márczius hó 7-től 22-ig a városi számvevőségénél a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Nagybecskereken, 1894. évi márczius hó 5-én.

Polgármesteri h.:

Dimitrievits György.
vár. tanácsnok.

650. ki. szám 1894.

(163—3.3)

Pályázati hirdetmény.

Ivánda községben a jegyzői állás — melylyel 550 frt készpénzfizetés, 50 frt uti- és 35 frt irodai átalány, 4 öl tűzifa, szabad lakás, 451 □-ölből álló kertnek haszonélvezete s a magánmunkálatokért szabályrendeletileg megállapított díjak szedése van összekötve — nyungdíjazás következtében megüresedvén, annak választás utján leendő betöltésére ezennel a pályázat kiíratik s felhivatnak mindazon egyének, kik ezen állást elnyerni óhajtják és az 1883. évi I. tez. 6. §-ban megjelölt minősítvényvel bírnak s a magyar nyelven kívül a német és szerb nyelvben is jártassak, hogy kellőleg felszerelt, sajátkezűleg irt folyamodványaikát folyó évi április hó 8-ig alólirt hivatalhoz benyujtsák.

A választás folyó évi április hó 10-én Ivánda községében fog megejtetni.

Párdány, 1894. évi február hó 9-én.

Torontalmegye párdányi főszolgabírói hivatala.

256. B. v. k. sz. 1894.

(174—1.1)

Árverési hirdetmény.

Közhírré tétetik, miszerint a tekintetes nagybecskereki kir. járásbírósnak 1894. évi 5172. szám alatt kelt végzése folytán a nagybecskereki kir. kincs. uradalom részére, Radicev Tyira, Tyuresin Sándor, Czvetkov Alexa, Jankahidacz Markó, Krpuccsin Vlajko és Gardinovacs Giga nagybecskereki lakosoknál 37 frt 85 kr. perkköltség, s netalán még felmerülendő, megítelt s megítélendő költségek erejéig kielégítési végrehajtás utján 1893. évi augusztus hó 29-én lefoglalt 1577 frtra becsült 81 mm. buza, disznók, lovak, kocsik, hintó stbbiből álló ingóknak alperesek lakásán Nagybecskereken bírói árverésen készpénzfizetése mellett leendő eladatása 1894. évi

márczius hó 17-ik napjának d. e. 8 órára tüzetett ki, az 1894. évi 1832. sz. alatt kelt végzés alapján.

Együttal felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, de az, ha részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, ugy az esetben is, ha elsőbbségük bérleti vagy haszonbérleti viszonyon alapszik és ezen törvényes zálogjoguk a végrehajtási jegyzőkönyvben meg van ugyan említve, azonban a követelés összege ugyanott kiténtve nincs, miszerint az 1881. évi LX. tez. 111. §-ához képest elsőbbségüket az árverés megkezdéseig alólirhoz egy példányban írásban adják be, avagy szóval jelentsék be annál is inkább, minthogy későbbben bejelentett elsőbbségek végrehajtató kielégítését nem gátolják, igénylők a vételár fölöslegére fognak utasítani.

Kelt Nagybecskereken, 1894. évi márczius hó 1-én.

Kiss István,
kir. bir. végrehajtó.

481. szám 1894.

(170—2.1)

Haszonbérleti hirdetmény.

Szőregh községben fekvő és a kincstár tulajdonát képező volt kincstári lakóépület folyó április hó 1-től számítandó egy évre nyilvános árverésen haszonbérbe adatik. Az árverés 1894. évi márczius hó 12-én délelőtt 11 órakor Szőregh községében tartatik meg.

Kikiáltási ár 125 frt évi haszonbér. Az árverésre érdekeltek azzal hivatnak meg, miszerint a kikiáltási ár 10 százaléka bánatpénzül leteendő.

Szóbeli árverés megkezdése előtt szabályszerűen kiállított írásbeli ajánlatok is elfogadtatnak.

A részletes árverési és haszonbérleti feltételek, melyek az árverés előtt felolvasatnak, az alulírott hivatalnál bármikor betekintheők.

Kelt Temesszentandrason, 1894. évi márczius hó 4-én.

A m. kir. kincstári ispánság.

207. tkvi szám 1894.

(171—1.1)

Árverési hirdetményi kivonat.

A törökbecsei kir. járásbírósnak mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak, Stepanov Glisa melenczei lakos végrehajtást szenvedő elleni 191 frt 38 kr. s jár. iránti végrehajtási ügyében a m. kir. államkincstár

utóajánlata folytán a területén levő Melencze község határában fekvő 464. számú tkvben foglalt 679., 680. hr. 457. öi. sz. ház és beltelék 80 frtos utóajánlati árban 1894. évi május hó 9-ik napjának d. u. 3 órakor Melencze községében árverés alá fog bocsátatni és az utóajánlati áron alul nem fog eladatni.

Venni szándékozók tartoznak a 418 frt becsárnak 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegeesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni. Az árverési feltételek többi pontjai a hivatali órák alatt a kir. járásbírósnak tkvi irattárában s Melencze községelöljáróságánál megtekinthetők.

Kelt Törökbecsén a kir. járásbírósnak tkvi hatóságánál, 1894. évi január hó 20-ik napján.

Jakabffy, kir. jbiró.

Árlejtési hirdetmény.

Rudolfsgnad község törvényhatóságilag jóváhagyott határozat, tervrajz és költségvetés alapján a község által szállítandó téglá kivételével 13891 frt 48 kr. költséggel előirányzott új községházat építeni szándékozik.

Ezen építkezés folyó évi márczius hó 20-án délelőtt 10 órakor Rudolfsgnad községében tartandó nyilvános árlejtésen fog a legelőnyösebb ajánlatot tevő vállalkozónak kiadatni.

Felhivatnak tehát mindazok, kik ezen építkezést elvállalni szándékoznak, miszerint a kitért helyen és időben 700 frt bánatpénzzel ellátva megjelenjenek. Írásbeli ajánlatok, melyekhez szinte 700 frt bánatpénz csatolandó, az árverést megelőző napig szinte elfogadtatnak.

Az építkezési tervek, költségvetés és feltételek naponta a hivatalos órák alatt a jegyzői irodában megtekinthetők.

Kelt Rudolfsgnadon, 1894. évi február hó 28-án.

Kirchner, **Wagner,**
jegyző. **biró.**

Egy szép utcza lakás

a Jenő-herczeg és Nádor-utca sarkán folyó évi május hó 1-től

bérbe adandó.

Tudakozódhatni

Fuchs Sándor
irodájában.

(169—3.1)